

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា
Chambres Extraordinaires au sein
des Tribunaux Cambodgiens

ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
Office of the Co-Investigating Judges
Bureau des Co-juges d'instruction
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
Criminal Case File /Dossier pénal
លេខ/No: 002/14-08-2006
លេខស៊ើបអង្កេត/Investigation/Instruction
លេខ/No: 002/19-09-2007-ECCC-OCIJ

ឯកសារបានចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ នៃការបញ្ជាក់ (Certified Date/Date de certification):
..... 24 01 2008
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé
du dossier:..... SANN RADA.....

ដីកាសម្រេចបដិសេធបណ្តឹងសុំមោឃភាព
Order Refusing a Request for Annulment
Ordonnance de rejet d'une requête en nullité

ORIGINAL DOCUMENT
RECEIVED ON 24-01-2008
AT: 15:15 PM
BY SANN RADA
COURT OFFICER

យើង **ឃុំ ប៊ុនឡុង** និង **Marcel Lemonde** សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤

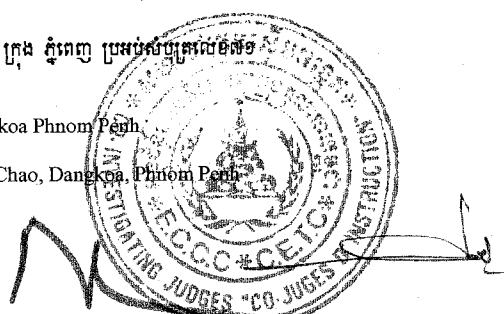
បានឃើញវិធាន ៤៨ វិធាន ៦៣ និង វិធាន ៧៦ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

បានឃើញការបើកការស៊ើបអង្កេតលើឈ្មោះ **នួន ជា**

ត្រូវដាក់អោយស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យចំពោះបទឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ និង ការរំលោភបំពានលើអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវចុះថ្ងៃទី១២ សីហា ១៩៤៨ ដែលមានចែងនិងផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា៥ មាត្រា ៦ មាត្រា ២៩ ថ្មី និងមាត្រា ៣៩ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញថ្ងៃទី២៧ តុលា ២០០៤។

បណ្តឹងរបស់មេធាវីការពារក្តី

១- តាមរយៈពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ មេធាវីរបស់ **នួន ជា** ស្នើសុំមោឃភាពកំណត់ហេតុនៃការចូលខ្លួនដំបូង (D-20) កំណត់ហេតុនៃកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល (C-8) និង កំណត់ហេតុនៃការសួរចម្លើយចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ (D-23)។ ដោយដកស្រង់ទទួលបានកំណត់ហេតុនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៤ ដល់ ១៤ នៃសារណា

ដើម្បីគាំទ្រដល់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន (C-11/4) ដែលបច្ចុប្បន្នកំពុងរង់ចាំការសម្រេចពីអង្គបុរេជំនុំជម្រះ និង ដោយបន្ថែមខ្លឹមសារថា៖

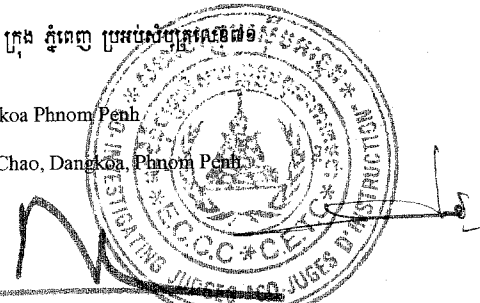
- សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនត្រូវរៀបចំឲ្យមានការចូលខ្លួនដំបូង និងកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល ដោយមិនមានវត្តមានរបស់មេធាវីការពារក្តីឡើយ។ បើតាមមេធាវីការពារក្តី ស្ថានភាពបែបនេះបានរំលោភសិទ្ធិជាច្រើនរបស់កូនក្តីខ្លួន (សិទ្ធិដែលត្រូវមានជំនួយពីមេធាវី សិទ្ធិទទួលបាននូវនីតិវិធីចំពោះមុខ សិទ្ធិដែលត្រូវមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរៀបចំការពារកូនក្តីរបស់ខ្លួន សិទ្ធិក្នុងការនៅស្ងៀម និងសមភាពនៃគូភាគី) ។ មេធាវីការពារក្តី អះអាងថា “ការលះបង់ដែលមានលក្ខណៈជាខាងក្រៅ នូវសិទ្ធិដែលត្រូវមានជំនួយពីមេធាវីរបស់លោក នួន ជា គឺមានលក្ខណៈអគន្ធនៈ និងស្រពិចស្រពិល ហើយវាមិនបានកើតចេញពីសេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើឡើងដោយបានដឹងពីមូលហេតុនោះទេ”។

- សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនគួរបន្តការសួរចម្លើយនៅថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ ដោយមិនគិតអំពីការជំទាស់របស់មេធាវីការពារក្តី និងរបស់ជនត្រូវចោទ ដែលលើកឡើងអំពី “ការយល់ដឹងរឿងក្តីមានកម្រិតរបស់មេធាវីការពារក្តី និងស្ថានភាពសុខភាពមិនរឹងប៉ឹងរបស់លោក នួន ជា” ទេ។

សំណងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេច

ទាក់ទិននឹងការចូលខ្លួន

២. ជាការសំខាន់ដែលគួររំលឹកថា ការចូលខ្លួនលើកដំបូងបានប្រព្រឹត្តទៅស្របនឹងវិធាន ៥៧។ លោក នួន ជា ត្រូវបានឃាត់ខ្លួន តាមរយៈការអនុវត្តន៍ដីកាបង្គាប់ឲ្យនាំខ្លួន និងបានបញ្ជូនពីផ្ទះរបស់គាត់មកកាន់ អ.វ.ត.ក ដោយឧទ្ធម្មាគចក្រ ដើម្បីកាត់បន្ថយការនឿយហត់ដោយការធ្វើដំណើរ។ បន្ទាប់មក ម៉ោងនៃការចូលខ្លួនដំបូងត្រូវបានលើកពេលដើម្បីអាចឲ្យលោក នួន ជា បានស្រួលខ្លួន បន្ទាប់ពីការធ្វើដំណើរ និងអាចទទួលទានបាយបាន។ បន្ទាប់មកទៀត លោក នួន ជា ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យដឹងអំពីសិទ្ធិក្នុងការនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយនឹងសំណួរ ស្របតាមវិធាន ៥៧ (១)។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ដោយជនត្រូវចោទ នៅមិនទាន់មានមេធាវីការពារនៅឡើយ គាត់ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីសិទ្ធិមានមេធាវី ។ ដូច្នេះគាត់បានឆ្លើយថា “ខ្ញុំសូមជ្រើសរើសយកលោកមេធាវី សុន អរុណ។ ចំពោះការជ្រើសរើសយកមេធាវីបរទេសវិញ ខ្ញុំនឹងពិភាក្សាជាមួយនឹងមេធាវីរបស់ខ្ញុំ សុន អរុណ នៅពេលក្រោយ”។ បន្ទាប់មកលោក នួន ជា ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យដឹងអំពីសិទ្ធិក្នុងការនៅស្ងៀម និងប្រាប់ថាប្រសិនបើគាត់ចង់ធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ណាមួយ សេចក្តីថ្លែងការណ៍នោះ នឹងត្រូវបានកត់ត្រាទុកភ្លាម។ លោក នួន ជា ក៏ត្រូវបានប្រាប់ឲ្យដឹងអំពីសិទ្ធិក្នុងការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយមេធាវី

របស់ខ្លួនមុនត្រូវបានសួរចម្លើយ និងសិទ្ធិសំណូមពរឱ្យមេធាវីរបស់ខ្លួនមានវត្តមានមុននឹងខ្លួនធ្វើសេចក្តីផ្តើមការណ៍។ គាត់បានប្រកាសថា “ខ្ញុំចង់ធ្វើសេចក្តីផ្តើមការណ៍ ទោះបីជាអត្តមានមេធាវីរបស់ខ្ញុំក៏ដោយ”។

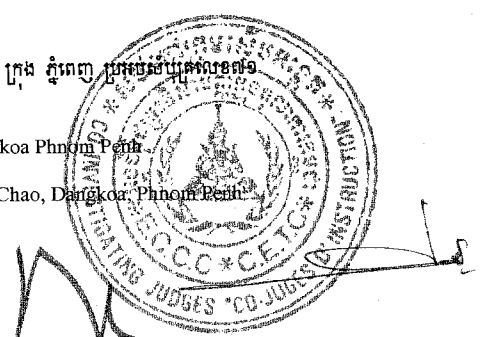
៣. ការយល់ឃើញថា ការលះបង់សិទ្ធិដែលត្រូវមានជំនួយពីមេធាវីធ្វើឡើងតាមរបៀបនេះអាចត្រឹមតែ “ជាលក្ខណៈខាងក្រៅ អន្តរៈ និងមានលក្ខណៈមិនច្បាស់លាស់” នោះ នាំឱ្យការអនុវត្តន៍ វិធាន ៥៧ នឹងប្រាសចាក អត្ថន័យរបស់ខ្លួន ដែលចែងថា “ប្រសិនបើជនត្រូវចោទយល់ព្រមធ្វើសេចក្តីផ្តើមការណ៍នោះ សេចក្តីផ្តើមការណ៍នោះនឹង ត្រូវបានកាត់ត្រាទុកតាមដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត”។ ចំពោះរឿងនេះ លោក នួន ជា បានជ្រើសរើសយកការធ្វើ សេចក្តីផ្តើមការណ៍ដើម្បី “ទាត់ចោលទាំងស្រុងនូវរាល់បទចោទទាំងអស់” ប្រឆាំងនឹងរូបគាត់ ដែលនេះជាសិទ្ធិដ៏ត្រឹមត្រូវ របស់គាត់ ហើយការបដិសេធសិទ្ធិនេះចំពោះគាត់គឺជាការបដិសេធសេរីភាពរបស់គាត់ទាំងស្រុងក្នុងនាមជាមនុស្សដែល មានហេតុផលត្រឹមត្រូវ។

៤. ចំនុចសំខាន់ដែលមិនអាចសង្ស័យបានគឺចៅក្រមបានផ្តល់ការបំភ្លឺចាំបាច់ទាំងអស់យ៉ាងក្បោះក្បាយគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឱ្យមានការយល់ច្បាស់ពីនីតិវិធី យន្តការតុលាការដែលវិនិច្ឆ័យភាគច្រើនកម្រនឹងទទួលបាននូវយន្តការរបៀបនេះ ណាស់។ ព្រមជាមួយគ្នានេះដែរ គួររំលឹកផងដែរថា អ្នកដឹកនាំនយោបាយមួយរូប ទោះបីជាមានវ័យចំណាស់បន្តិចក៏ ដោយ ច្បាស់ជាមានសមត្ថភាពយល់ដឹងជាងសមត្ថភាពដែលវិនិច្ឆ័យធម្មតាមាន។

៥. តាមការពិតទៅ ជាការពិបាកណាស់ដែលនឹងគិតថា អាចមានស្ថានភាពមួយ ដែលការបោះបង់សិទ្ធិមាន វត្តមានមេធាវីមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ និងប្រកបដោយឆន្ទៈ ជាងស្ថានភាពនៃរឿងក្តីនេះណាស់ លើកលែងតែ សមត្ថភាពបញ្ជារបស់លោក នួន ជា ចោទជាបញ្ហាឡើង ដែលករណីនេះទំនងជានឹងមិនអាចដូច្នេះទេ។

៦. ជាចុងក្រោយ គួរកត់សំគាល់ថា ទោះបីវាមិនបានបង្ហាញច្បាស់នៅក្នុងពាក្យបណ្តឹងក៏ដោយ មេធាវីការពារក្តី ដែលយោងដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃវិធាន ៥៨ (២) (“ការសួរចម្លើយជនត្រូវចោទត្រូវតែធ្វើឡើងដោយមានវត្តមានរបស់មេធាវី លើកលែងតែជនត្រូវចោទយល់ព្រមឆ្លើយដោយមិនចាំបាច់មានវត្តមានមេធាវីរបស់ខ្លួនដោយសរសេរចូលក្នុងកំណត់ហេតុ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមួយដោយឡែកដោយមានហត្ថលេខា ឬស្នាមមេដៃរបស់ជនត្រូវចោទ ហើយត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុង សំណុំរឿង។ ការយល់ព្រមឆ្លើយដោយមិនចាំបាច់មានមេធាវីរបស់ជនត្រូវចោទត្រូវថតទុកដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន ២៥”) មានការភ័ន្តច្រឡំរវាងវិធានដែលអនុវត្តនៅពេលចូលខ្លួនលើកដំបូង និងវិធានដែលសម្រាប់អនុវត្តនៅពេល សួរចម្លើយពេលក្រោយមកទៀត។

ដោយផ្អែកលើអំណះអំណាងទាំងនេះ ការចូលខ្លួនដំបូងមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ។

ទាក់ទិននឹងកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល

៧. បន្ទាប់ពីការចូលខ្លួនដំបូង ជនត្រូវចោទត្រូវបានឱ្យដឹងថា កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលមួយនឹងត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីសម្រេចជាយថាហេតុអំពីការឃុំខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្ន។ លោក នួន ជា ត្រូវបានប្រាប់ឱ្យដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីសិទ្ធិ របស់ខ្លួន ហើយបានធ្វើការកត់សំគាល់ថា៖ “ទោះបីជា មេធាវីរបស់ខ្ញុំមិនទាន់មានវត្តមានក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំចង់ឱ្យមាន កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលភ្លាមៗដែរ”។

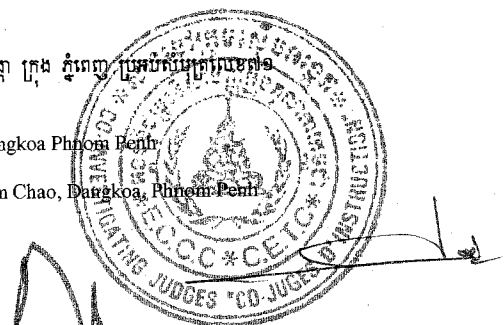
៨. មុននឹងចាប់ផ្តើមកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានរំលឹកដល់ជនត្រូវចោទថា ជនត្រូវ ចោទបានជ្រើសរើសមេធាវីកម្ពុជា សុន អរុណ។ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលនៅតែចង់ឱ្យមានវត្តមានរបស់មេធាវីនោះ បានប្រាប់ឱ្យជនត្រូវចោទដឹងថា មេធាវីរបស់គាត់អាចមកដល់ អ.វ.ត.ក តែនៅថ្ងៃស្អែកប៉ុណ្ណោះ ដែលដូចនេះបាន គូសបញ្ជាក់នៅក្នុងនោះអំពីលទ្ធភាពនៃការពន្យារពេលនៃការរៀបចំកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល។ ប៉ុន្តែលោក នួន ជា បានឆ្លើយតបថា ៖ “ទោះបីជា មេធាវីរបស់ខ្ញុំមិនទាន់មានវត្តមានក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំចង់ឱ្យមានកិច្ចពិភាក្សាដេញដោលភ្លាមៗ”។

៩. អ្នកស្រី ជា លាង ក្នុងនាមសហព្រះរាជអាជ្ញា បានព្យាយាមបញ្ចុះបញ្ចូលជនត្រូវចោទថា ប្រហែលជាផល ប្រយោជន៍របស់ជនត្រូវចោទ ប្រសិនបើគាត់មានមេធាវីនៅជាមួយគាត់ ហើយបានស្នើសុំឱ្យយើងពន្យល់សារជាថ្មីអំពី អត្ថន័យពិតប្រាកដនៃកិច្ចពិភាក្សាដេញដោលដើម្បីជៀសវាងកុំឱ្យមានភាពស្រពិចស្រពិល។

១០. លោកសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត យូ ប៊ុនឡុង បាននិយាយឡើងវិញថា “ដូចដែលមានបញ្ជាក់ក្នុង កំណត់ហេតុនៃការចូលខ្លួនដំបូង លោក Marcel Lemonde បានពន្យល់យ៉ាងច្បាស់អំពីបញ្ហា ទាក់ទិននឹងវត្តមានរបស់ មេធាវីនេះ ហើយជនត្រូវចោទបានឆ្លើយថា៖ “សម្រាប់ពេលនេះ ខ្ញុំមិនត្រូវការមេធាវីទេ”។

១១. លោក នួន ជា បានអះអាងជាថ្មីពីការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួនជាចុងក្រោយ និងបានបញ្ជាក់ពីការយល់ច្បាស់ អំពីផលវិបាកនៃការសម្រេចចិត្តរបស់ខ្លួន ដោយបានប្រកាសលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានមេធាវីជាបណ្តោះអាសន្ន សម្រាប់ តែការពិភាក្សាដេញដោលដើម្បីសម្រេចអំពីការឃុំខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ៖ “បាទ ប្រាកដណាស់ខ្ញុំត្រូវការមេធាវី ប៉ុន្តែវត្តមាន របស់គាត់មិនចាំបាច់ទេនៅពេលនេះ។ ខ្ញុំអាចការពារខ្លួនឯងបាននៅពេលនេះ ហើយចាប់ពីពេលស្អែកទៅ ខ្ញុំសុំឱ្យមេធាវី របស់ខ្ញុំជាអ្នកការពារខ្ញុំ”។

១២. មាត្រា ១៤-៣ (ឃ) នៃកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ចែងយ៉ាងច្បាស់អំពីលទ្ធភាព សម្រាប់ជនត្រូវចោទក្នុងការការពារខ្លួនដោយខ្លួនឯង វាមិនមានលទ្ធភាពណាដែលអាចឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាច

ទទួលបានការលើសពីនេះបានទេ លើកលែងតែធ្វើការបដិសេធទាំងស្រុង នូវជម្រើសដោយសេរីរបស់ជនត្រូវចោទ ប៉ុណ្ណោះ។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនអាចធ្វើកិច្ចការឱ្យលើសអំពីការបំភ្លឺសិទ្ធិនេះរបស់លោក នួន ជា បានឡើយ។

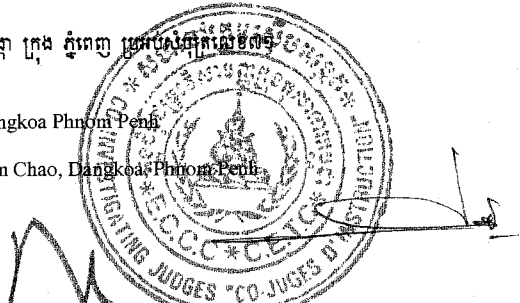
១៣. នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌបែបនេះហើយទើបកិច្ចពិភាក្សាដេញដោលបានចាប់ផ្តើមឡើង។ នៅក្នុងសារណានៃបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ដែលពាក្យបណ្តឹងនេះយោងដល់ មេធាវីការពារក្តីទំនងជាបន្ទោសសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតថាមិនបានរំលឹកនៅ ម៉ោង ១៦:២៥ នាទី អំពីសិទ្ធិនៅស្ងៀមមិននិយាយស្តីដែលបានប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទនៅពេលចាប់ផ្តើមនៃការចូល ខ្លួនលើកដំបូង (នៅម៉ោង ១៤:៤០ នាទី)។ នៅទីនេះ វាជាការចាំបាច់ដែលត្រូវរំលឹកថា ទាំងកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល ឬកិច្ច ស៊ើបសួរដែលបន្តមកទៀត មិនបង្កើតបានជា “ដំណាក់កាល” ថ្មី នៃនីតិវិធី ទៅតាមន័យនៃវិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលមានចែងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិទូទៅថា ជនសង្ស័យ ឬជនត្រូវចោទ ត្រូវប្រាប់ឱ្យដឹងអំពីសិទ្ធិនៅស្ងៀម មិននិយាយស្តី “នៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី” ដែលនេះមានន័យថានៅពេលអង្កេតបឋម នៅ ពេលចាប់ផ្តើមការស៊ើបសួរ និង នៅពេលបើកសវនាការជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និង តុលាការកំពូល។

១៤. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានសម្រេចដាក់ជូននូវឯកសារថ្មីដើម្បីគាំទ្រដល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួន សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេត Marcel Lemonde បានកត់សម្គាល់ថា ការគោរពគោលការណ៍ចំពោះមុខតម្រូវអោយយើងផ្តល់ពេលវេលា មួយសម្រាប់ជនត្រូវចោទអាចពិនិត្យមើលឯកសារទាំងនោះជាមុនសិន។ ប៉ុន្តែលោក នួន ជា ជាថ្មីម្តងទៀតបានលះបង់ សិទ្ធិទទួលបានពេលវេលាបន្ថែមនេះ ដោយប្រកាសថា ៖ “ខ្ញុំអាចឆ្លើយបាន ដោយមិនចាំបាច់អានឯកសារដែលមានភ្ជាប់ មកជាមួយទេ”។ បន្ទាប់មក ជនត្រូវចោទបានប្រកែកតវ៉ាម៉ឺងម៉ាត់ និងយ៉ាងដាច់អហង្គារ តទល់នឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ សហព្រះរាជអាជ្ញា ដោយខិតខំធ្វើឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតជឿថា ការឃុំខ្លួនគាត់បណ្តោះអាសន្នមិនមានសំអាងត្រឹម ត្រូវឡើយ។ ពាក្យពេចន៍ដែលគាត់បានប្រើដើម្បីការពារខ្លួន សម្រាប់អ្នកសង្កេតការណ៍អព្យាក្រឹតទាំងអស់ ឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យ ឃើញថាគាត់មានមធ្យោបាយតទល់ពេញលេញគ្រប់គ្រាន់ទាំងអស់។ ដូច្នេះ ជាការមិនត្រឹមត្រូវទេ ដែលចោទជាបញ្ហា ចំពោះសមត្ថភាពរបស់ជនត្រូវចោទ និងដែលគិតថាការប្រកាសទាំងអស់របស់គាត់មិនមែនជាទង្វើ របស់ជនដែលមាន សមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់។

អាស្រ័យហេតុនេះ កិច្ចពិភាក្សាដេញដោលបានប្រព្រឹត្តទៅដោយមានការគោរពដល់សិទ្ធិនៃការការពារក្តីត្រឹមត្រូវ។

ទាក់ទិននឹងការសួរចម្លើយថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧

១៥. តាំងពីពេលដំបូងនៃការសួរចម្លើយ ដែលក្នុងកំឡុងពេលទាំងមូលនៃការសួរចម្លើយនោះខ្លួនក៏មានវត្តមានដែរ មេធាវី សុន អរុណ បានលើកឡើងថា ខ្លួនបានដាក់ពាក្យស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដើម្បីស្នើសុំពន្យារពេលការ

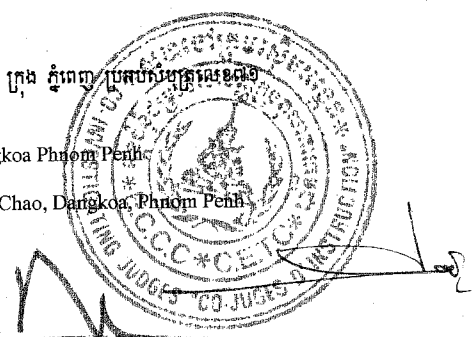

សួរចម្លើយនេះ ដោយបានបញ្ជាក់ថា លោកមិនមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការពិនិត្យសំណុំរឿង និងដោយបានបន្ថែមថា “ខ្ញុំសូមស្នើសុំសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចលើចំណុចនេះ”។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានធ្វើការកត់សំគាល់ថា រយៈពេលកំណត់ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាន ៥៨(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងត្រូវបានគោរព ហេតុដូច្នេះមិនចាំបាច់មានការលើកពេលនៃការសួរចម្លើយទេ។

១៦. ប៉ុន្តែក្នុងការឆ្លើយតបនឹងសំណួរទី ១ របស់ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត លោក នួន ជា បានឆ្លើយថា សុខភាពរបស់គាត់មិនល្អទេ៖ “យប់មិញ ខ្ញុំដេកមិនលក់ ហើយសំពាធឈាមបានឡើងរហូតដល់ ១៦ ១៧ ១៨។ ខ្ញុំរក្សាលទ្ធិមិនសូវស្រួល ដូច្នេះខ្ញុំស្នើសុំសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិចារណាអំពីបញ្ហានេះ”។

១៧. ដោយចៅក្រមមិនដែលត្រូវបានជូនដំណឹងណាមួយទាល់តែសោះពីសំណាក់វេជ្ជបណ្ឌិតដែលនៅប្រចាំការពិនិត្យសុខភាពរបស់ជនជាប់ឃុំ អំពីបញ្ហាសុខភាពណាមួយនោះ ជាហេតុនាំឱ្យចៅក្រមមានការសង្ស័យខ្លះៗទៅលើអាការៈជម្ងឺពិតប្រាកដរបស់ជនត្រូវចោទ និងមូលហេតុនៃសំណើសុំពន្យារពេលជាបន្តបន្ទាប់ (ដំបូងសុំពន្យារពេលដោយសារត្រូវការពេលវេលារៀបចំការការពារក្តី បន្ទាប់មកដោយសារបញ្ហាសុខភាពវិញ) និងនាំឱ្យគិតថានេះអាចជាឥរិយាបថមួយសម្រាប់ការពន្យារពេល។

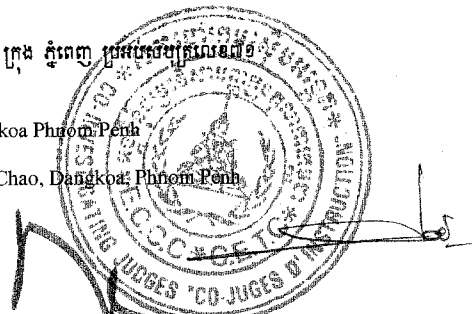
១៨. ជនត្រូវចោទត្រូវបានអនុញ្ញាតយ៉ាងជាក់ច្បាស់ឱ្យប្រាប់មកសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈមេធាវី ថាខ្លួនចង់ប្រើប្រាស់សិទ្ធិនៅស្ងៀមមិននិយាយស្តី ហើយអំណើតទៅបដិសេធឆ្លើយតបរាល់សំណួរទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ នៅពេលនោះជនត្រូវចោទមិនបានប្រកាន់យកឥរិយាបថបែបនេះឡើយ។ ក្នុងពេលកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល លោក នួន ជា បានប្រកាសថា “ខ្ញុំចង់បំភ្លឺដល់ប្រជាជនកម្ពុជា និង ពិភពលោកទាំងមូលឱ្យដឹងថាអ្នកណាជាមិត្ត និង អ្នកណាជាសត្រូវ”។ ក្នុងពេលសួរចម្លើយនៅថ្ងៃទី ២៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ ជនត្រូវចោទពន្យល់ថា “ប្រសិនបើលោកចៅក្រមអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំសម្រាក ខ្ញុំអាចបំភ្លឺដល់តុលាការនាពេលក្រោយបាន” ។ អាកប្បកិរិយានេះនៅបន្តដដែលនាពេលសួរចម្លើយបន្ទាប់គឺនៅថ្ងៃទី ១៧ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៧ ដែលនៅពេលនោះជនត្រូវចោទលើកឡើងថា “ ទីមួយ ជើងរបស់ខ្ញុំហើម។ ទីពីរ ខ្ញុំវិលមុខ ហើយស្តាប់មិនសូវបាន។ ទីបី សម្ភាធឈាមមិននឹងនរ ហើយទីបួន បេះដូងរបស់ខ្ញុំដើរមិនសូវស្រួលដោយសារជម្ងឺផ្តាសាយ” ។ ចំណែកមេធាវីរបស់ជនត្រូវចោទបានស្នើសុំអោយមានការលើកពេលសារជាថ្មី ដោយអះអាងថាខ្លួនមិនមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីពិនិត្យមើលរឿងក្តីឡើយ (ការលើកពេលដែលត្រូវបានផ្តល់អោយនៅពេលនោះ)។ នៅទីបញ្ចប់ នាពេលសួរចម្លើយ ថ្ងៃទី ២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៧ ជនត្រូវចោទបានប្រាប់យ៉ាងច្បាស់ថា ខ្លួនមិនចង់ឆ្លើយទៅនឹងសំណួរទាំងឡាយទេ “នៅពេលនេះ”។

១៩. ជម្រើសនៃទង្វើករណីដែលបានលើកឡើង ទោះតាមវិធីណាក៏ដោយ ជាសិទ្ធិរបស់មេធាវីការពារក្តី ប៉ុន្តែចៅក្រមមានសិទ្ធិបង្ហាញភាពបញ្ជាក់គ្នាដែលអាចមានជាយថាហេតុ។ ម៉្យាងវិញទៀត ការគោរពនូវសិទ្ធិការពារក្តីមិនត្រូវច្របូកច្របល់គ្នាជាមួយសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងការធ្វើអោយរាំងស្ទះដល់នីតិវិធីឡើយ។ ចៅក្រមមានកាតព្វកិច្ចមិនត្រឹមតែធានាអោយមានការគោរពនូវគោលការណ៍នីតិវិធីចំពោះមុខ ប៉ុន្តែត្រូវធានានូវដំណើរការក្តីមួយដែលមិនយឺតយ៉ាវហួសហេតុផងដែរ។

២០. មិនមែនជារឿងចម្លែកទេដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបដិសេធផ្តល់ការយល់ព្រមដល់ការស្នើសុំលើកទីមួយអោយមានការពន្យារពេលដោយមិនមានការផ្ទៀងផ្ទាត់ផ្សេងទៀត ហើយបែរជាបង្គាប់មានការធ្វើកោសលវិច័យ (នាវេលាម៉ោង ១០ និង ៤០នាទី ថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧) មុនពេលធ្វើការសម្រេច។ ការពិនិត្យនេះបានបង្ហាញយ៉ាងជាក់ច្បាស់ថាមានករណីលើសឈាមមែន ដែលនាំអោយការសួរចម្លើយមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន (ករណីលើសឈាមនេះជាភាគវិនិច្ឆ័យ ដែលតាមរយៈការធ្វើកោសលវិច័យក្រោយមកទៀត អាចគ្រប់គ្រងបានដោយការលេបថ្នាំ និងមិនមានបម្រាមណាមួយជាពិសេសពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការចូលរួមរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងការស៊ើបសួរឡើយ)។ បើទោះបីជាយើងចាត់ទុកថា ការបដិសេធមិនព្រមលើកពេលសួរចម្លើយរបស់ចៅក្រមជាប្រការដែលអាចរិះគន់បាន ប៉ុន្តែវាជាការលំបាកណាស់ក្នុងការកំណត់ថាតើការបដិសេធនេះបានបង្កការខូចខាតអ្វីដល់ជនត្រូវចោទ ដោយហេតុថាជនត្រូវចោទមិនបានផ្តល់នូវសេចក្តីប្រកាសអ្វីឡើយ។ កំណត់សំគាល់នេះនាំអោយយើងចោទសួរអំពីភាពដែលអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងសុំមោឃភាពនៅត្រង់ចំណុចជាក់លាក់នេះ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលចែងថាគ្មានកិច្ចណាមួយអាចត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈចំពោះករណីមិនគោរពវិធានប្បញ្ញត្តិឡើយ ប្រសិនបើកិច្ចនោះមិនធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំទេ។

២១. ជារួម មិនមានដំណាក់កាលណាមួយនៃការចូលខ្លួនលើកដំបូង កិច្ចពិភាក្សាដេញដោល ឬពេលសួរចម្លើយនាថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ ដែលមានការគម្រាមកំហែង ការសន្យា ឬការញុះញង់ដោយជាក់លាក់ ឬ ដោយមិនជាក់លាក់ ក្នុងគោលបំណងជម្រុញលោក នួន ជា អោយនិយាយដោយមិនមានវត្តមានរបស់គាត់ ឬ ដែលអាចអោយយល់ឃើញថា វត្តមានរបស់មេធាវីបានស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ ឬ អាចត្រូវបានធ្វើអោយយឺតយ៉ាវឡើយ។ សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទត្រូវបានជូនដំណឹងយ៉ាងច្បាស់ គ្មានភាពស្រពិចស្រពិល ហើយស៊ីជម្រៅ និង ត្រូវបានគោរពនៅគ្រប់កិច្ចនីតិវិធីដែលបានចោទប្រកាន់។

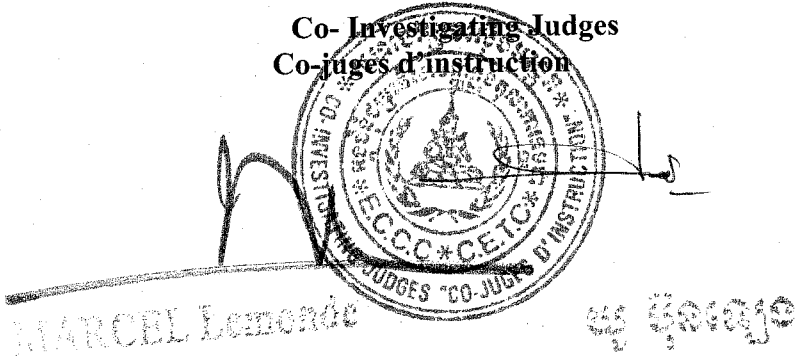
ដោយពិនិត្យមើលលើចំណុចទាំងអស់នេះ បណ្តឹងសុំមោឃភាពមិនមានសំអាងត្រឹមត្រូវឡើយ និង មិនអាចប្តឹងទៅ
អង្គបុរេជំនុំជម្រះឡើយ។

ហេតុដូច្នេះ សម្រេច

មិនប្តឹងទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៨

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
Co- Investigating Judges
Co-juges d'instruction

MARCEL Lemonde ឃុំ ប៉ុលពត

ដីកាសម្រេចនេះតាក់តែងឡើងជាភាសាខ្មែរ និង ភាសាបារាំង និង បកប្រែជាភាសាអង់គ្លេសជាប្រាយ។